

CSEKOVSKY ÁRPÁD
KERÁMIKUS ÉS
GULÁS ZSUZSA
TEXTILTERVEZŐ IPARMŰVÉSEK
KIÁLLÍTÁSA

1962. JANUÁR 5—28.

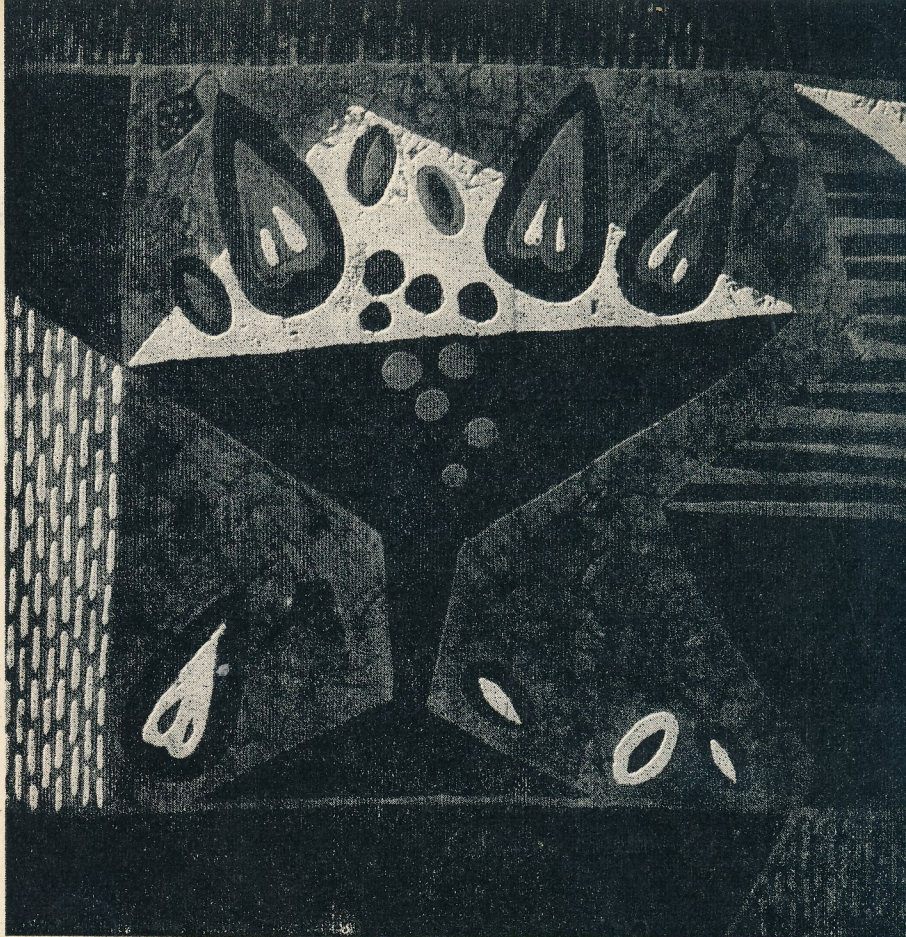
FÉNYES ADOLF TEREM - BUDAPEST

Megnyugtató jelenség, hogy lakás- és öltözködéskultúránk rohamos fejlődésével, az igények növekedésével iparművészeink, de különösen a fiatalok egyre nagyobb számban jelentkeznek és mutatkoznak be kiállítóhelyiségeinkben. A hivatástudat, — és annak a felismerése, hogy nem elég a két-három, esetleg több évente megrendezett országos iparművészeti kiállításokon az addig éppen elkészült néhány darabbal szerepelni, vagy arra két-három művet elkészíteni, mert hiszen többnek bemutatásáról szó sem lehet, — rávezette iparművészeinket, hogy időnként önálló, vagy kisebb-nagyobb csoportkiállítások keretében, komoly felkészülés után nagyobb anyaggal mutatkozzanak be. A két világháború között csak kevés iparművésznek adott meg a lehetőség, hogy néhányadmagával, de különösen, hogy önállóan rendezzen kiállítást, mely egy művészi alkotó élet alatt többnyire csak egyszer következett be és komoly anyagi megterhelést is jelentett. Adva voltak még az évente egyszer vagy kétszer megismétlődő, úgynevezett kiállítások az Iparművészeti Társulat rendezésében, melyek lényegében vásárok voltak és nem azt a célt szolgálták, hogy számot adjanak arról, hol is tart iparművészetünk az adott időben, hanem hogy a pénzzel rendelkező igényesebb közönség lakásfelszerelést és ajándékot vásároljon. A dolgozók széles tömegeinek ezekről a bemutatkozásokról és vásárkiállításokról fogalma sem volt és ha lett volna is, úgysem igényelhetette az ott bemutatott tárgyakat.

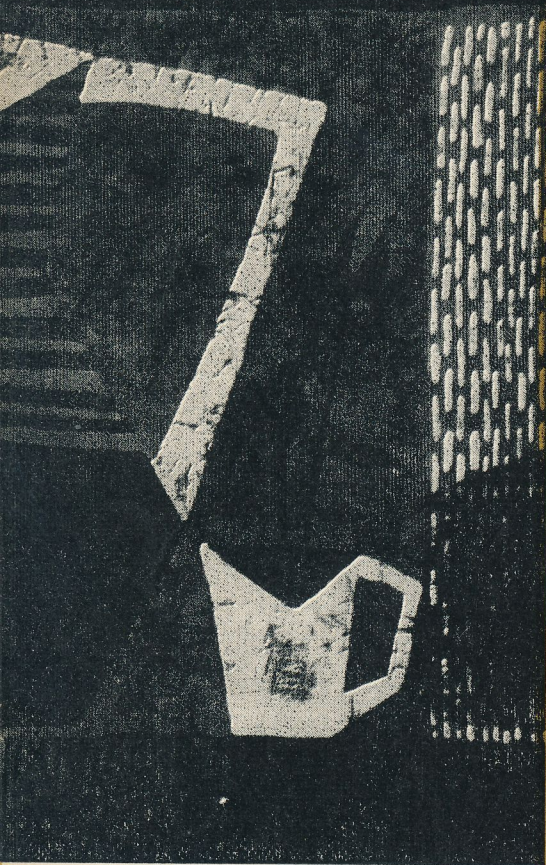
GULÁS ZSUZSA:
FALIKÉP

Szocialista államunk kultúrpolitikájának megfelelően mindenkinek, aki azt munkájával kiérdemli, megadja a kiállítás lehetőségét és dolgozóink, akikben egyre inkább meggyökeresedik az ilyen irányú igény, változatos anyagból válogathatnak, ízlésüknek megfelelően.

Fiatall iparművészeink közül ezúttal a kerámikus Csekovszky Árpád és a textilfestő Gulás Zsuzsa mutatkozik be a Fényes Adolf-teremben.

Először lépnek a művészetek iránt érdeklődő közönség elé nagyobb anyaggal.

Mindketten úgy állították össze a kiállításra kerülő műveiket, hogy eddigi munkásságukból adjanak számot, de ugyanakkor jövőbeni elképzeléseikből is némi ízelítőt.

*

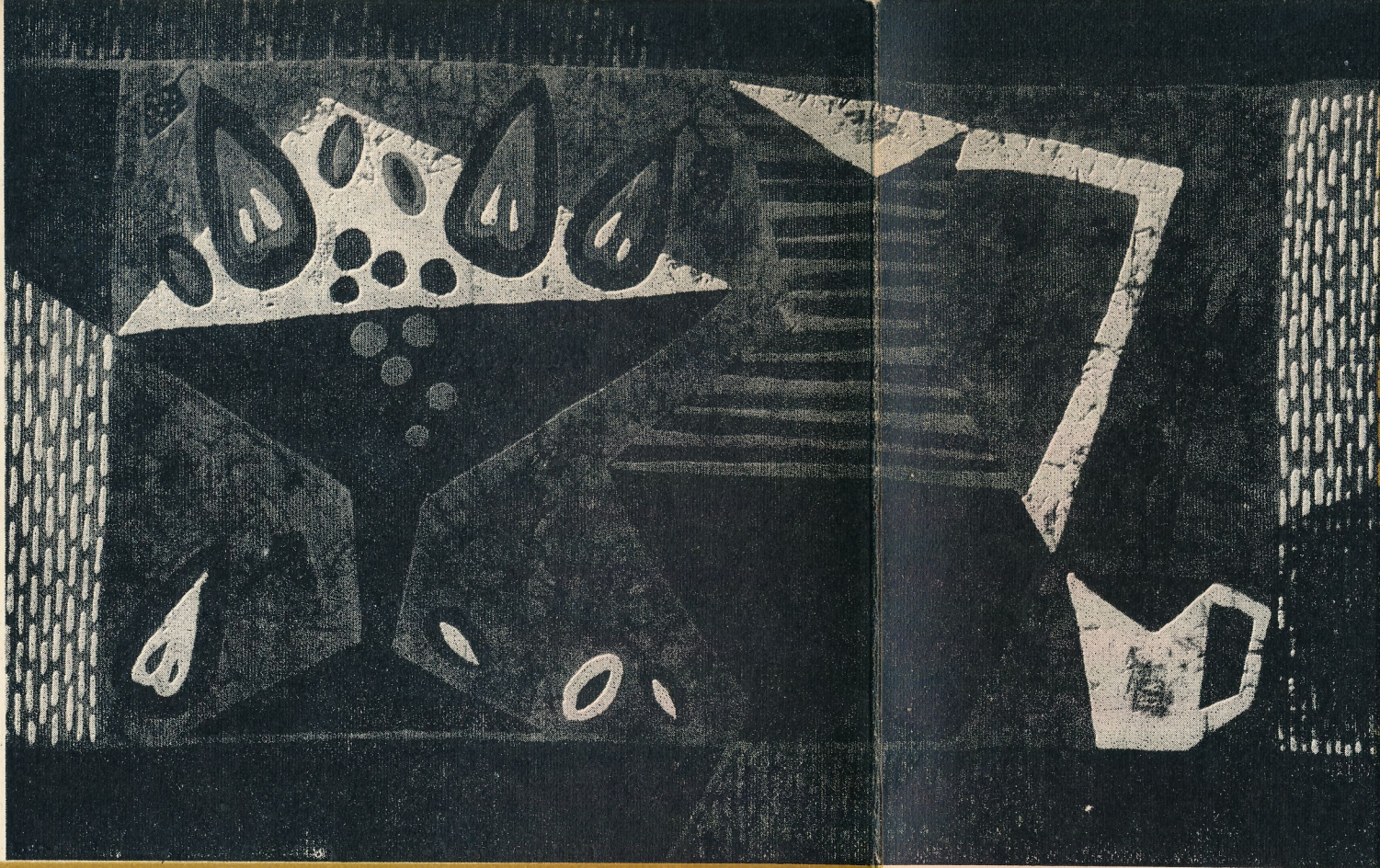
Gulás Zsuzsa 1952-ben végezte az Iparművészeti Főiskolát, ahol ruhatervezőnek készült és csak annak elvégzése után tért át a textilfestő szakra.

Mint textilfestő, csak az utolsó két évben mutatta meg, hogy van önálló művészi mondanivalója.

Részt vett a II. és III. Országos Iparművészeti Kiállításon. A IV. Országos Iparművészeti Kiállításon függönyeivel és faliképeivel komoly elismerést váltott ki. A prágai nagy kiállításra, különösen faliképben több olyan jól megfogalmazott textilt adott, melyek mindegyike azt mutatta, hogy hosszú és komoly munka után megtalálta végre a saját kifejezési módját, művészi mondanivalóját.

GULÁS ZSUZSA:
FALIKÉP

Szocialista államunk kultúrpolitikájának megfelelően mindenkinek, aki azt munkájával kiérdemli, megadja a kiállítás lehetőségét és dolgozóink, akikben egyre inkább meggyökeresedik az ilyen irányú igény, változatos anyagból válogathatnak, ízlésüknek megfelelően.

Fiatalkorunk iparművészeink közül ezúttal a kerámikus Csekovszky Árpád és a textilfestő Gulás Zsuzsa mutatkozik be a Fényes Adolf-teremben.

Először lépnek a művészetek lődő közönség elé nagyobb arányban. Mindketten úgy állították önmagukra kerülő műveiket, hogy a közönség kásságukból adjanak számot, a jövőbeni elképzeléseikből állították.

Gulás Zsuzsa 1952-ben végezte el a Magyar Művészeti Főiskolát, ahol ruhatervezéssel és csak annak elvégzése után a textilfestő szakra.

Mint textilfestő, csak az utolsó kiállításán mutatta meg, hogy van önálló művészi mondanivalója.

Részt vett a II. és III. Országos Iparművészeti Kiállításokon, majd az Országos Iparművészeti Kiállításon függönyeivel és faliképekkel a közönség elismerését váltotta ki. A prágai nagy kiállításra, különösen a textil részre, több olyan jól megfogalmazott textilt adott, melyek megmutatták, hogy hosszú és komoly munka után megtalálta a saját kifejezési módját, művészi mondanivalóját.

Az ott kiállított faliképe és függőnye a csehszlovák szakemberek osztatlan elismerését vívta ki. Munkáit Moszkvában és Jugoszláviában is egyaránt pozitíven értékelték.

Gulás Zsuzsa, amint a kiállítási anyaga mutatja, két irányban is dolgozik. A lakástextilt tartja tervezésben főfeladatának, de a ruhatextillel is foglalkozik. Nem kritikát írunk, csak ismertetést, mégis meg kell mondanunk, hogy legalábbis egyelőre Gulás Zsuzsának a lakástextilben van sok mondanivalója.

Faliképei és függőnyei a legpozitívabb eredmények művészetében. Kiállított anyagai között azonban vannak olyanok, melyeknél még műfaji tisztázatlanság mutatkozik és a szakavatott szemlélőben is felmerül a kérdés: mi ez? Függöny egy intim enteriőrben, vagy egy estélyi ruha anyaga?

Gulás Zsuzsa is a kísérletező fiatal iparművészek közé tartozik és ez művészi, emberi pozitívuma. Szakmailag jól felkészült, technikai problémái nincsenek. De vannak művészetiek.

*

Csekovszky Árpád négy évvel később, 1956-ban végzett és továbbra is az Iparművészeti Főiskolán maradt, mint tanársegéd. Jelenleg mint tanár irányítja a növendékek művészi képését.

Már főiskolás korában magára hívta a figyelmet bizar formalátásaival, sokszor brutális színezésével, de különösen, még a kis daraboknál is, a monumentálisra való törekvésével. Így jutott első jelentősebb megbízatásához, a Mezőgazdasági Kiállításra kellett díszkutat terveznie. A fiatal kerámikus a feladatot jól oldotta meg.

450

A KATALÓGUST TERVEZTE:
KATONA LÁSZLÓ

FOTO:
KÓNYA KÁLMÁN

A kezdeti siker után több megbízást kapott és több pályázatra nyert meghívást és ezeken — anélkül, hogy az ismertetésen túl, kritikát is akarnánk gyakorolni — túlnyomóan sikerrel szerepelt. Sikerrel akkor, amikor úgy kapta a feladatot, hogy az az ő művészi látásának és felfogásának megfelelt.

Csekovszky nagyobb lélegzetű épületkerámiai közül, — melyek hiányoznak a kiállításról és így munkásságának éppen egyik leglényegesebb és legelismertebb területe marad „ismeretlen” a látogatók előtt, — kiemelkedőek a moszkvai Budapest Étterem részére készített kerek faliképei; a debreceni új áruház homlokzatára készült nagyméretű faliképe; az Emke-étterem pilléreire készült burkolatai. A múlt évben nyerte el nyilvános pályázaton a Dávid Károly Kossuth-díjas építész által tervezett szentesi fürdő külső kerámiai falburkolatát. Reméljük, hogy a kivitelezés után erről külön szólhatunk majd. Az olyan fiatal kerámikusművésznél, aki 1956-ban végezte a Főiskolát az, hogy öt év alatt öt ilyen komoly megbízást kapott, illetőleg nyert meg pályázaton, önmagában értékítélet.

Csekovszky Árpád azonban nemcsak épületkerámikus. Ebbe az irányba a már jelzett monumentális szemlélete vitte. Az a szemlélet, mely edényein és figuráin is jelentkezik, kettős. Van egy erőteljes, sommásan megfogalmazott, a magyar parasztkerámiára emlékeztető törekvése. Ennek első jelei már megmutatkoztak a IV. Országos Iparművészeti Kiállításon, ahol az ilyen törekvésű darabjai nyertek elismerést és ezekkel szerepelt 1961. január-februárjában a prágai Magyar Iparművészeti kiállításon is nagy sikerrel.

CSEKOVSZKY
ÁRPÁD:
KERÁMIA

Egy második hang, mely jellemző művészetére, amikor vázákat alakít úgy, hogy emberi — különösen női — testre utal. Nagyon érett művésznek kell lennie annak, aki ezt a nem könnyű kérdést jól megoldja. Éppen ezért Csekovszky ebbéli törekvéseivel ugyan egyetértünk, de egyelőre csak figyelemreméltó kísérleteknek tartjuk.

Csekovszky harmadik arculata az a kísérlet (melyből a kiállításon alig szerepel valami), hogy keresi az épület és kerámia-plasztika összefüggéseit.

Tudjuk, hogy ebbéli törekvései és kísérletei igen élénk vitát, sőt komoly kritikát fognak eredményezni.

Csekovszky Árpád művészetét, törekvéseit, eddigi eredményeit összefogva, azt kell mondanunk, hogy azok közé a kevés fiatal kerámikusok közé tartozik, akik a korszerű újat keresik. Nem véletlen, hogy művei Moszkvában, Vallaurisban és Prágában komoly sikert és elismerés arattak.

*

Csekovszky Árpád és Gulás Zsuzsa együttes kiállítása, meggyőződésünk szerint, új eredményeket mutat iparművészetünk két jelentős ágából, a kerámiából és a textilfestészetből. Mindketten már most kiemelkedő képviselői szakmájuknak. Biztosak vagyunk, hogy mindkettejükről még sokat fogunk hallani.

DOMANOVSZKY GYÖRGY